

Cosas Insignificantes

Insignificant Things
(2008, Andrea Martínez)

Kan een denkbeeldig huisdier therapie vereenvoudigen? Werkt sneeuw tegen migraine? Mag een gloednieuwe Mexicaanse film griep ter sprake brengen? Dat laatste is uiteraard een gniffel bij een toevalligheid, de andere vragen stoelen op mooie passages in een rustige film. Niemand is écht gelukkig, maar het zware leed blijft ook achterwege en zo is er ruim tijd om te genieten van slingers aan fietsen en kleurrijke bloemetjes. Muziek is er vanzelfsprekend per kalme piano en gitaar op afgestemd.

Alle generaties zijn vertegenwoordigd. Oude kinderpsycholoog Augusto probeert na vele jaren weer in contact te komen met zijn dochter, een kinderarts en zijn vrouw kibbelen over muizen en erectiestoornis, een moeder maakt zich terecht zorgen over haar hoestende zoontje en een meisje reageert frustraties over haar zwalkende bestaan af op oma.

Esmeralda heeft wel wat *Amélie* in zich. Ze infiltreert nog niet stiekempjes anoniem in andere bedrukte leventjes, maar haar charmante koffertje vol kleine dingen doet zeker aan die Franse superheldin denken. Een telefoonnummer, een gevouwen vogel, een geknutselde pijl en ongewenste stickers benadrukken het belang en de houdbaarheid van papier, onbeduidende objecten verbinden in het sympathieke *Cosas Insignificantes* een aantal alledaagse personen. Jonge actrice Paulina Gaitan (ook te zien in succesvol *Trade* van Marco Kreuzpaintner, over kinderhandel) is een ware ontdekking, die getipt mag worden als toekomstig bescheiden filmster, categorie Catalina Sandino Moreno. Subtiel speelt ze oude rot Fernando Luján de vergetelheid in. Deze film mag dan wel een ensemblestuk zijn en om onbekende redenen siert mooie Bárbara Mori de poster, maar Gaitan speelt de spil en slaagt daarin met vlag en wimpel.

Tegen de achtergrond van een sluimerende vulkaan wordt weer eens duidelijk dat alle individuen het moeilijk hebben met het vinden van balans en hoe kruisende paden verlichting bieden. Het uitgangspunt is niet nieuw, laat staan geniaal uitgewerkt, toch resteert de indruk dat de maakster in de gaten gehouden mag worden. Dit wel degelijk respectabele speelfilmdebuut van Andrea Martínez won op het Biarritz filmfestival de publieksprijs en smaakt alleszins naar meer.

Menno Peeters, 12 augustus 2009

genre:
drama

speelduur:
98 min.

cast:
Paulina Gaitan - Esmeralda
Fernando Luján - Augusto
Bárbara Mori - Paola
Arturo Ríos - Tomás
Lucía Jiménez - Eli
Carmelo Gómez - Iván
Blanca Guerra - Mara

script:
Andrea Martínez

cinematografie:
Ángel Hernández Zoido

